

1906-11-18

SENDER

Viggo Pedersen

RECIPIENT

Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Hillerød, Carlsberg

Archive:
Mappe 28 nr. 8a-b

TRANSCRIPTION

Afventer transskription

Bevare

Karlsberg. Kolloid

18 Febr. 1906.

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 13 Nr. 8 A

Kære Jakob!

Det er en lykkelig Mand! Og jeg tror du
føler det - eller var du det heller ikke.

Det skæbnefulde Hælsed har ikke blot
hædet sig godt, men nu da du har læst
at hælset Aarhundrets, har du brugt det

Værk stors: Omfang end nogen anden
dansk Mater, stors: Indhold og dybde
og kulturel Visdom end nogen anden
dansk-maaskeoverordnet nogen anden
Mater: i vor Dage evener at gøre det.

Og deri har du haft Lykke til
med Kraft og Enighed at vide om
Guds Herlighed og Naade, i Fag
med den danske Kristendoms
Væsen, i Slag med vor helge
Salvningens Tone, paa ofte
fælles Vis. Og forinden det er

Jeg vil gerne sige at jeg er glad og stolt over at have
denne Bog i mit Hjem. Og jeg vil gerne sige at jeg er
glad og stolt over at have den i dit Hjem. Og jeg vil gerne
sige at jeg er glad og stolt over at have den i dit Hjem.

Værk, hvort der en styndet ved
Fadrenes Tro og Behandling og
der saaledes Menigheds Videnskab
i sine egne dage, har Gud gjort
og der Lykkelser i mange skønne
Værker at frelse dit Fæder med
friske herlige Træter, vakkert ~~på~~ det
egne Jord, saa at i der er i friske
Maal dit Haab paa Lykkelser til at opfyldes
som vor Fæder nænder om en frihed
Kraftig falkelig Kæmpe. Et talte
jo med om national Kæmpe,
men Meninger var dog nok alle
vel: falkelig - d. v. s. den af
Folkets Aand rindende og med
der ^{Kraft} nænder Lyk og Evne til at
tale højt og menneskeligt,
kraftig og søvnt, kloge og
enfoldige paa samme Tid, saa
at Kæmper Kæmper bliver Livets
Tjener og glade Kæmper og stemme

Minnestens Sind til Gæds og løft
Et med en sind Læstels til at leve
og viske og takke for Livet.

Men naar du har været at naa
højt her, højt ind i flod, saa ved
du, at end aldrig saa stor Evens, end
det ikke vant Lykkeligheden, om du ikke havde
Kendet saa dybt og følt du som
Guds Redskab. Og den gamle Lykkelig-
hed, den sunde og Lykkelig-
hed, den Frimodighed. Og du kunne
kunde du aldrig have udrettet, hvad
du har. Mange lykkelige Ting har bidra-
get hertil, - din gode Afstemning, de
udmærkede kulturelle Traditioner
din opvækst, tidlig Vane til Flid
og Tænkning, økonomisk Rygtid,
almindelig Agtelse og Gæds over
den Evens og den Billeder
på Hæderne af, og siden en
velsiget Hæder, i lykkelige Færd.
Lig som herlig Flod Børn som alle

viste dig Guds Velisguet ^{maatte} og ^{opmunde} dig til
kraftig Virksomhed. Men allegeret kunde
du ikke have gjort, hvad du har, om du ikke
havde haft dig selv den lykteløse Gave
som ogsaa ved at kvalte for Gud; primadig
Tilbed til Luce Evner og den Over-
vinnings Agthed og Berettigelse og
dit Guds Varetægt. Du har arbejdet
vældigt og vant streng, Kravene
til dig selv, - hvordan skulde saadanne
Resultater ellers ogsaa fremkomme.
Men du har alleet arbejdet med godt
Mod og en vandy Selvfølelse. Du
har haft alle lykteløse usammenfald
i Andet, det seltsomme, imod dit Maal
sigende, som ikke lader sig forstyrre
og du har vant skaalet for det, man
kalder Malenkræfter, kuperende
Brød i Spølsen, som fortvinder over
sin Afmægt og ingen Tilbed har
dit egen Kraft - noget som vil være en
for en del Maagel paa Tilbed dit Guds,
men dog ogsaa er nøje samværet med
dit medfødte Temperament.

Men hvad du saadan kan faaet du
Lykke al den for mangs - og flershaanden
som Falk vander sig til det sørgel
Sprog, den ikke er saa lig til for enhver,
endda det vistnok er et faldulig

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 28 Nr. 85

(grünetlig var jo et Exempel over
en Faldulighed ikke heller til at
gaa til), vi den Shan, som
bliver dig taknemlig, vaxe og om-
Jatte Falket - det her du jo i
endnu fælden Maal venter for
den Navn og for din Vinner,
som er lyklulige over at kunde
dig og et Stykke af det rige Hjerte.
End nu her for sig bringe dig sin
Tale paa forshellig Maade i dag.
Jy paa her paa at sigt lidt af
hvad du kender til, og det er mig
en Sorg ikke al den rask nok til
at kunne van i blavt Eder, da
en Traa Kædet har det taut.

Jy vil ikke skjule for dig den Jaakim,

at der har varet Tiener, hvori j^y ved
Ond af d^y har varet grumme forbragt.
J^y har ofte ved Kritik af d^y om min
Smaa Ting, som j^y jo ikke regner for
noget ved Siden af d^y, faaet det Endstyk,
som vist egentlig ikke var den Mening,
men som j^y umiddelbart kunde undrage mig
Fuldgyldighed af - at du fandt, j^y mistenkte
minne Evner, vansøgteds det Sund, hvad
gav mig, at j^y ikke blot gjorde forfæ-
lde Ting men skette, foragtede lige.
Saa j^y (ryddeligt og forfængeligt
maaske) vil du ganske mistvivle
om min Evne til at se sandt og
naturligt, mistvivle om min
egen Redelighed og Ægthed, hvilket
der jo ogsaa altid kan være Grund til
at passe paa, da Løgn og Forfængelighed
er alle i Rødet baarne; men
inden et vist Kvantum ^{frisk} (Selskabelig)
kan man ikke arbejde med Lyst og Kraft.

Dejlen har sikkert vandt min, baade
naar du havde Ret og naar jeg misforstod
dig. Den gode Kærlige Mening har jeg
aldrig et Sekund tvivlet om, og Aarhus
Løb har jeg ogsaa indseet, at den natur-
lige baade havde en kærly og rigtig
Mening, men baade havde den samme
Tidens noget kaudet og Maade at
udtrykke sig paa, og at den egen sande
Natur ikke af sig selv kunde formidle
hvor saerbar en sygelig, paa Forhaand
forknylt, Natur kunde være.

Alt dette - som er blevet for langt
her - skulde kun med for at
min Tak til dig kunde være
helt og sandt. Thi hvad er
vel de mørke Timer, der herred
er forvaldt? - (og som jeg har vand
en Virtuosi al skaffe mig selv)
De har maaske dog været af adskillige
Værd for mig, og jo for indtil at
egne imod den Udvikling jeg i gennem

Dig - baade gennem den Person og den
 Arbejder - har modtaget. Og for
 det Fødselsh. den Lige - elskende
 Den - som jeg i mellemstunder
 har faaet og ikke mindst, de yngre
 Dage, da jeg var men sammen med
 dig, kan jeg aldrig være dig taknemst
 nok. Det har alle dage været mig
 en Støtthed at du har kædet mig den
 Den og at ogsaa Agnete, som jeg
 altid har elsket og beundret, har gjort
 lige saa. Og skøndt som jeg ofte
 længe Tider er blevet skilt fra dig
 indstændig taknemst dig ved at mærke
 at naar vi mødes er der dog den samme
 Følelses i mellem os som før, og
 at Fjendskabet har haft mig en udrydning
 Slapten iblandt jer. Dog har roen
 og glædet mig meget.
 Gud velvillig den de kommande
 Aar for jer og jeres Hus og Gud
 give dig Kraften til - efter den forspikende
 Hilsen, at alle arbejder guds vilje noget